

Mor Siri (t h) och en kamrat till henne. Bilden tagen i Jörn troligen år 1913 då hon hade pigplats där.

Siri Ottilia Lundberg

gift Granberg

född 8:e november 1900

död 1:e januari 1971

Siris föräldrar hette Christina och Petter Lundberg. Det kan vara intressant att lägga märke till att han tog sin mors flicknamn i samband med att han gifte sig!

Om mormor Christina sas det att hon var liten men stark, seg och arbetsam. Hon fick under veckorna sköta hem och jordbruk ensam. Det berättas att hon på en vanlig skottkärra brukade transportera korn och mjölsäckar, de vägde 100 kg, till och från Byske nära 6 km enkel väg.

Siri var nummer två av sju helsyskon. Hon hade två halvsyskon som var äldre. De växte upp i Stensjön, Byske, där hennes föräldrar hade ett hemman.

Som 18åring kom mor Siri till Frostkåge och var då piga hos John och Alvina Lindström "Oppi Lia", de hade också ett gästgiveri.

När pappa Janne såg henne första gången sa han "den där flecka ska vaal frun mein". Så blev det också den 31/10 1920. Vigselprest var Axel Baeckström.

Stående frv: Janne, Siris halvbror William, hennes svåger Henry Norlund,.

Sittande fr v: Siri, hennes bror Enar och syster Anny.

Siri väntade vid giftermålet Gurli. Detta försvårade säkert hennes inträde i slakten Granberg. Mina farföräldrar bodde då ännu kvar i "Söret" som förgångsfolk. Med sina svärföräldrar hade hon dock inte mycket besvär. Det var jobbigare med svägerskorna. Tidvis var de hemma hos föräldrarna och ville då gärna bestämma vad och hur mamma skulle göra "det och det". Alltid hade de åsikter. Mamma sa: "Man feck jö tiig a tåla vene" (man fick tåla det och tåla det).

Det påstås att mamma berättat att en gång sa faster Siri att de skulle ligga rygg mot rygg i sängen. Underförstått färre barn! Mamma födde mellan åren 1921 och 1944 13 barn varav jag är nummer 10. Långa dagar och korta nätter, ohälsa och svårigheter fanns med i bilden.

Mor Siri hade kanske inte gåvan att synas och höras i offentligheten, men hon hade en annan gåva. Hon kunde arbeta. Grovjobba så väl som mer 'fin'arbete. Detta gjorde hon inte minst för andra. För man och barn, men hennes kärlek och intresse räckte också till för alla ingifta och alla barnbarnen. Tänk så många tygblöjor som hon gjort i ordning, tvättat och strukit genom åren. Inget rinnande vatten, inte toalett inomhus! En grannfru som också hade många barn sa till mor Siri: "Inte stryker du blöjer om du får fler barn". Mor Siri sa senare, till henne när hon kom ner på en kopp kaffe och mamma hade fått ytterligare ett antal barn: "Jag stryker ännu".

Före jul satt hon på nätterna och sydde underkläder åt oss så vi skulle ha nytt. Inte fanns det gott om pengar men hela och rena skulle vi i alla fall vara. När jag 1961 väntade Eva fick jag pengar till en mammaklänning av min kära mor. Pengar som hon antagligen tjänat på tunnbrödsbak, och stoppat undan för något. Hon brukade lägga sådana pengar i linnegarderoben. Kanske tänkte hon köpa sig något själv men ofta gick det nog till annat.

*Hon var bara en enkel kvinna,
ägde ingen boklig lärdom
– undantagandes bibelns, men
sådant är ju ej att räkna med I
det stora vetandets tid.
Hon visste ej något om Freud
eller film och teater heller den
fladdrande politiken I dag grön,
I morgon blå eller röd.*

*Ej heller hade hon lärt
sig sportidolernas
namn och tider,
skönhetsdrottningarnas
bystomfång, eller om modet
från Paris...
Hon hade bara varit trogen
sitt kall som maka och mor.*

*Under hårda förhållanden
fostrat drygt dussinet barn
och lärt dem ärlighet och
rättrådighet.
Men sådant är ju ingenting
att tala om egentligen.*

* * *

Siris föräldrar, Christina och Petter Lundberg

Till dessa andra hörde också bybor som hon försåg med gott hembakat bröd (tunn bröd och hårdkakun) höst och vår, med långa tunga och varma dagar i bagarstugan. EFS var en av de andra också. Kaffekok, vid tältmöten och ansvarig för en av Frostkåges syföreningar. Där var mor Siri uppläserska ur olika böcker (både romaner och andakts-böcker) då de samlades i hemmen. På Solviksdagen fanns hon alltid och jobbade praktiskt. Det mesta utfördes med gott humör. Anna Hallings dikt passar in på många kvinnor och till stora delar också på mor Siri din mormor, som du har all anledning att vara stolt över!

Nåja, allt kanske inte stämmer – men tanken i den gör det. Mor Siri kunde namnen på många ishockeyspelare. Hon var nyfiken på mycket. Och visst var hon också intresserad av mode eller i alla fall av att vara snyggt klädd. Men inte förrän sent i livet hade hon råd att tänka på sig själv i det avseendet.

Svart klänning gällde vid vigseln, för en sådan hade man ju nytta av sedan – i samband med begravningar. I mån av tid och möjligheter läste hon också – för att inte tala om all den erfarenhet hon fick av och genom livet genom att lyssna och delta i våra samtal och debatter när vi växte upp. Kok bakkonst kunde hon, och sticka och väva! Hon var snäll. Aldrig kan jag minnas att mamma gav mig eller någon annan dask. Mamma tyckte om att ha roligt också. Pigg på upptåg. Hon följde med oss systrar och svägerskor på våra kvinnoresor, och vara på våra kvinnokalas. Hon ställde upp en gång att gå först i ledet, som en dagmamma med ett rep i handen där vi ungar höll efter. I lilla byn Frostkåge. Säkert noterades det. Hon var lättlurad gick på

Ovan: Siri och J.A. Granberg. Brudfoto 1919.
Nedan: Siri och J.A. Granberg 1959.

det mesta som vi barn tutade i henne. Och tålde alla de spratt hon utsattes för av oss i de för henne mest seriösa sammanhang. Till exempel när hennes middagsbord var omdukat när skollärarn var bjuden på middag! Eller när någon gästpredikant skulle äta hos oss.

Även om också hon hade sina fel och brister så brukar jag nog säga Tank om man kunnat vara en sådan mor, svärmor, mormor och farmor!